

[Ingerlise Koefoed]

i forbindelse med VS' forslag om stop for en vis del af forskningen, men jeg vil nævne det igen her. Det er næsten kun mænd, vi møder i medierne, når der tales om genforskning, når der tales om fostervandsundersøgelser, når der tales om, hvad aborter kan anvendes til. Kvinderne spørger man ikke så meget om det. Kvinderne skal med deres viden, med deres erfaringer. Kvinderne må være med og som baggrund for deres handling have en forskning om kvinder, som sætter dem i stand til at handle både intellektuelt og følelsesmæssigt i overensstemmelse med de kvinder, som de repræsenterer, og som de forsværer.

Det kan godt være, at det er banalt at sige, at kvinder er den halve verden, men så er det altså en banal sandhed, og derfor skal kvinderne selvfølgelig have halvdelen af bevillingerne, halvdelen af indflydelsen, og halvdelen af forskningen skal være for kvinder og med kvinder. Det tager tid, før vi når så langt, men et forslag som dette er i hvert fald et skridt på vejen, et meget nødvendigt skridt mod ikke bare ligestilling, men også ligestilling.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det radikale venstre er ikke ganske enig i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om forbedrede vilkår for kvindeforskningen. Jeg understreger, at det er det forliggende forslag, vi ikke er helt enige i, hvormod vi gerne ser kvindeforskningen fremmet ud fra et demokratisk ligestillingsperspektiv. I modsætning til forslagsstillerne mener det radikale venstre f.eks., at kvindeforskningen også ganske udmærket kan udføres af mænd. Vi er også af den opfattelse, at ligestillingsrådets formål ikke i sig selv begrunder forskningsbevillinger henlagt hertil.

Vi er enige i, at formidlingen af kvindeforskningens resultater bør udbygges – dette gælder forskningsresultater i al almindelighed – samt at mange forskellige formidlingskanaler skal bringes i anvendelse, men hermed er ikke taget stilling til, om de, der er foreslået, er de rigtige.

Det radikale venstre mener endvidere, at det er nødvendigt med mere end bare en opfordring til bestræbelser for, at der sker en øget rekruttering og tilgang af kvinder til forskningen, og at kvindelige synsvinkler på

forskningen generelt tilgodeses. Her er en præcisering af bestræbelserne nok nødvendig. Det samme gælder de råd og udvalg, der har ansvaret for fordelingen af offentlige forskningsmidler. Her er en kvantificering af de kvindelige medlemmer nok nødvendig. Endelig kunne man måske fremme sagen ved at give de instanser, der forvalter forskningsressourcer, pålæg om, at der skal afgives en årlig beretning om, hvilke retningslinjer der har været anvendt ved prioriteringen af kvindeforskningen.

Som sagt er det radikale venstre ikke ganske enig i det foreliggende beslutningsforslag, men i intentionerne, og vi imødeser et kommende udvalgsarbejde om problemstillingerne.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der bruges ca. 4 mia kr. om året til forskning, hvoraf ca. 2 mia kr. kommer fra den offentlige sektor. I 1983 vedtog et flertal herinde, at der på 2 år skulle anvendes 9 mill. kr. til freds- og konfliktforskning, et forslag, som fremskridtspartiet ikke støttede. Det foreliggende beslutningsforslag finder fremskridtspartiet nøjagtig lige så overflødig som fredsforskningen, og vi ønsker ikke, at der skal bruges 18 mill. kr. de næste 3 år, fordi der skal forskes af kvinder, oprettes registre, arkiver og andre overflødige ting.

Enhver, der har beskæftiget sig med vinstrefløjens forslag, ved, at disse år efter år vil kræve større og større greb i statsunderskudskassen. Vi skal ikke have ligestilling ved lov. Det må stadig væk være afgørende, om kvalifikationskravene er opfyldt.

Fremskridtspartiet siger blankt nej til dette selvforherligende forslag.

Tinning (VS):

Det foreliggende forslag handler bl.a. om, hvordan de særlige kvindeerfaringer usynliggøres også i forskningen, og jeg synes egentlig, at undervisningsministeren, givetvis mod sin vilje, gav os et glimrende eksempel på, hvordan man usynliggør kvinders særlige synsvinkel.

Jeg ved, at undervisningsministeren ikke har meget tilovers for forskellige eksisterende interesseorganisationer og andre organisationer. Alligevel kunne man i det mindste være klar over, at de eksisterer, og i det mindste